

Bruxelles, den 21.4.2021
SWD(2021) 151 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

**om ændring af direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og
forordning (EU) nr. 537/2014 for så vidt angår virksomheders
bæredygtighedsrapportering**

{COM(2021) 189 final} - {SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final}

DA

DA

Resumé
Konsekvensanalyse af forslaget til revision af direktivet om ikkefinansiel rapportering
A. Behov for handling
Hvorfor? Hvad er problemstillingen?
I henhold til direktivet om ikkefinansiel rapportering skal visse store virksomheder rapportere om sociale spørgsmål, personale- og miljøspørgsmål, menneskerettigheder, bestikkelse og korrupsion. I øjeblikket dækker de oplysninger, som virksomhederne indberetter, ikke brugernes behov (investorer, civilsamfundet og andre). Nogle virksomheder, som brugerne har brug for oplysninger fra, indberetter ikke. Selv når virksomhederne indberetter, er oplysningerne normalt ikke tilstrækkeligt relevante, sammenlignelige, pålidelige eller lette at få adgang til og anvende. Brugernes efterspørgsel efter ikkefinansielle oplysninger forventes at stige betydeligt, så disse problemer vil blive forværret. Manglen på tilstrækkelige ikkefinansielle oplysninger for investorer og civilsamfundet skaber investeringsrisici, hæmmer de finansielle strømme til aktiviteter, der tackler bæredygtighedskrisen, og skaber en kløft mellem henholdsvis virksomhedernes og samfundets ansvarlighed. De ansvarlige for udarbejdelsen (de rapporterende virksomheder), pådrager sig unødvendige omkostninger på grund af usikkerhed om, hvad de skal indberette, og interessenternes krav om oplysninger ud over, hvad virksomhederne indberetter offentligt. Flexibiliteten og manglen på specificitet i direktivet om ikkefinansiel rapportering er en af grundene hertil. Desuden er der mange overlappende rapporteringsstandarder og -rammer, og der er derfor ikke enighed om, hvad virksomhederne skal indberette.
Hvilke resultater forventes der af initiativet?
Dette initiativ har til formål at sikre, at virksomheder, som brugere har brug for ikkefinansielle oplysninger fra, indberetter sådanne oplysninger, og at de indberettede oplysninger er relevante, sammenlignelige, pålidelige og lette at få adgang til og anvende. Det har også til formål at reducere unødvendige omkostninger for de ansvarlige for udarbejdelsen. Ved at sætte investorerne i stand til bedre at vurdere bæredygtighedsrisici og virkninger af investeringer vil det mobilisere privat finansiering til støtte for den europæiske grønne pagt. Det bidrager til fuldførelsen af kapitalmarkedsunionen ved at give investorer adgang til sammenlignelige ikkefinansielle oplysninger fra investeringsmodtagende virksomheder i hele EU. Det vil også styrke den sociale kontrakt mellem virksomheder og samfundet ved at gøre virksomhederne mere ansvarlige for deres indvirkning på samfundet og miljøet.
Hvad er merværdien ved at handle på EU-plan?
Kun EU-tiltag kan sikre sammenligneligheden af indberettede ikkefinansielle oplysninger på tværs af det indre marked og sammenhængen i rapporteringskravene mellem direktivet om ikkefinansiel rapportering og anden lovgivning om bæredygtig finansiering (herunder forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering og klassificeringsforordningen). Det er nødvendigt med fælles regler i hele EU for at mindske risikoen for forskellige rapporteringskrav i de forskellige medlemsstater, som vil medføre yderligere omkostninger for virksomheder, der driver forretning på tværs af grænserne, og underminere det indre marked. Desuden kan EU's tiltag give EU større vægt i den globale politiske udvikling inden for ikkefinansiel rapportering.
B. Løsninger
Hvilke lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige løsninger er overvejet? Foretrakkes en bestemt løsning frem for andre? Hvorfor?
Konsekvensanalysen fokuserede på disse tre spørgsmål: 1) standardisering, navnlig om der skal udvikles ikkefinansielle EU-rapporteringsstandarder, og om virksomhederne skal pålægges at anvende dem, 2) sikkerhed, navnlig om de indberettede ikkefinansielle oplysninger bør sikres, og i bekræftende fald på hvilket niveau, og 3) anvendelsesområde, nærmere bestemt hvilke kategorier af virksomheder der bør være omfattet af rapporteringskravene. Den foretrukne løsning er: 1) at kræve, at alle virksomheder, der er omfattet af direktivet om ikkefinansiel rapportering, indberetter i overensstemmelse med EU's standarder, 2) at kræve, at alle sådanne virksomheder søger begrænset sikkerhed for indberettede ikkefinansielle oplysninger med en revisionsklausul for at undersøge behovet for at gå over til rimelig sikkerhed (et højere og mere krævende sikkerhedsniveau) på mellemlang sigt, og 3) at udvide anvendelsesområdet for direktivet om ikkefinansiel rapportering til at omfatte alle store virksomheder med begrænset ansvar og de fleste børsnoterede virksomheder. Den vigtigste afvejning er mellem strenge krav til rapportering og sikkerhedskrav med et bredt anvendelsesområde, som er meget effektive med hensyn til at opfylde brugernes behov, men dyrere for de ansvarlige for udarbejdelsen, og mindre strenge rapporterings- og sikkerhedskrav og et snævrere anvendelsesområde, der er mindre effektivt med hensyn til at opfylde brugernes behov, men mindre

omkostningskrævende for de ansvarlige for udarbejdelsen, på kort sigt. Den foretrukne løsning vil føre til, at initiativets mål nås med de lavest mulige omkostninger.

Hvem støtter hvilken løsning?

Brugerne (investorer, civilsamfundet og andre) går generelt ind for strengere rapporterings- og sikkerhedskrav og et bredere anvendelsesområde, mens de ansvarlige for udarbejdelsen generelt støtter mindre strenge krav og et snævrere anvendelsesområde. På trods af disse forskelle er der bred opbakning til et krav om at anvende EU's ikkefinansielle rapporteringsstandarder, herunder fra et betydeligt antal ansvarlige for udarbejdelsen. Finansielle institutioner, som både er brugere og ansvarlige for udarbejdelsen, går mere ind for strengere rapporterings- og sikkerhedskrav og et bredere anvendelsesområde end de fleste virksomheder i den ikkefinansielle sektor.

C. Den foretrukne løsnings virkninger

Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers fordelene ved de vigtigste af de mulige løsninger)?

Brugerne vil få bedre adgang til sammenlignelige, relevante og pålidelige ikkefinansielle oplysninger fra flere virksomheder. Dette vil mindske risikoen ved at investere i det finansielle system, øge de finansielle strømme til virksomheder med positive sociale og miljømæssige virkninger og gøre virksomhederne mere ansvarlige. Den foreslåede løsningsmodel vil sikre, at ca. 49 000 virksomheder indberetter sådanne oplysninger (75 % af omsætningen for alle virksomheder med begrænset ansvar) sammenlignet med de nuværende 11 600 virksomheder (47 % af omsætningen for alle virksomheder med begrænset ansvar). Alle store og de fleste børsnoterede virksomheder vil skulle anvende ikkefinansielle rapporteringsstandarder og søge sikkerhed for indberettede oplysninger. Til sammenligning er det anslået, at kun 20 % af de store virksomheder i øjeblikket anvender standarder, og kun 30 % søger en form for sikkerhed. Den foreslåede løsning vil have indirekte positive virkninger for de grundlæggende rettigheder, miljøet og samfundet, eftersom strengere rapporteringskrav kan påvirke virksomhedernes adfærd i positiv retning. F.eks. har ca. 45 % af de virksomheder, der på nuværende tidspunkt er omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om ikkefinansiel rapportering, indført nogle nye due diligence-procedurer på miljø- eller menneskerettighedsområdet på grund af de eksisterende krav i direktivet om ikkefinansiel rapportering.

Hvilke omkostninger er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers omkostningerne ved de vigtigste af de mulige løsninger)?

De samlede anslåede omkostninger ved den foretrukne løsning for de ansvarlige for udarbejdelsen er 1 200 mio. EUR i engangsomkostninger og 3 600 mio. EUR i årlige tilbagevendende omkostninger. Hvis EU ikke træffer foranstaltninger, forventes omkostningerne for de ansvarlige for udarbejdelsen alligevel at stige betydeligt på grund af en stigning i ukoordinerede oplysningskrav fra brugerne, den fortsatte mangel på enighed om, hvilke oplysninger virksomhederne skal indberette for at opfylde brugernes behov, og vedvarende vanskeligheder med at indhente de ikkefinansielle oplysninger, som de ansvarlige for udarbejdelsen har brug for, fra leverandører, kunder og investeringsmodtagende virksomheder. Manglen på tilstrækkeligt detaljerede data gør det umuligt at beregne omkostningerne for de ansvarlige for udarbejdelsen uden nye regler. Det anslås imidlertid, at anvendelsen af standarder kan føre til årlige omkostningsbesparelser på 24 200-41 700 EUR pr. virksomhed (ca. 280-490 mio. EUR om året for alle de virksomheder, der på nuværende tidspunkt skal rapportere i henhold til direktivet om ikkefinansiel rapportering, og 1 200-2 000 mio. EUR om året med den foretrukne løsning), hvis standarderne fjerner behovet for yderligere anmodninger om oplysninger. Den foretrukne løsning har ingen væsentlige negative virkninger for samfundet, miljøet eller de grundlæggende rettigheder.

Hvordan påvirker den foretrukne løsning virksomhederne, herunder de små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomhederne?

De berørte virksomheder vil stå over for en generel stigning i omkostningerne (se foregående afsnit). Den foretrukne løsning bør imidlertid også forbedre virksomhedernes modstandsdygtighed, da bedre rapportering øger virksomhedernes bevidsthed om bæredygtighedsrelaterede risici og forbedrer risikostyringen. Den bør også føre til fordele for mere bæredygtige virksomheder, da frontløbere på bæredygtighedsområdet vil være lettere at udpege. Rapporteringskravene vil ikke finde anvendelse på SMV'er, undtagen børsnoterede SMV'er. Der vil dog blive udviklet forenklede rapporteringsstandarder, som SMV'er kan anvende på frivillig basis. Disse bør sætte SMV'er i stand til at opfylde informationskrav fra store virksomhedskunder og banker og vil gøre det lettere for dem at bidrage til og deltage i omstillingen til en bæredygtig økonomi.

Vil den foretrukne løsning få væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder?

Gennemførelsesomkostningerne anslås til 35,5 mio. EUR plus yderligere 5 mio. EUR i årlige omkostninger til udvikling af digitale ad hoc-processer og vedligeholdelse af digitale registre som følge af krav om digital mærkning af ikkefinansielle oplysninger som led i dette initiativ. Medlemsstaterne kan også pådrage sig visse

ekstraomkostninger ved at tilpasse håndhævelsesprioriteterne til ikkefinansiel rapportering.

Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger?

Med den foretrukne løsning risikerer EU-virksomheder at pådrage sig højere rapporteringsomkostninger end virksomheder uden for EU, hvilket har negative konsekvenser for deres internationale konkurrenceevne. Nogle globale virksomheder vil dog sandsynligvis frivilligt beslutte sig for at overholde de obligatoriske EU-standarder, og andre jurisdiktioner indfører allerede krav eller politiske initiativer inden for bæredygtighedsrelaterede oplysninger. Desuden vil EU-virksomhedernes konkurrenceevne sandsynligvis blive styrket på længere sigt, hvis EU's standarder fører til global tilpasning og påvirker eventuelle fremtidige globale standarder.

D. Opfølgning

Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse?

Evalueringen vil finde sted, når der kan indsamles tilstrækkelig dokumentation for initiativets virkninger (dvs. mindst 3 års data) under hensyntagen til den tid, der er nødvendig for en eventuel gennemførelse og anvendelse heraf, og dataindsamling.